

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 30/2020
10.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 2. у вези члана 330 став 1 тачка 4 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 710/20 од 12.11.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу, I-116Прж. бр. 18572/20 од 22.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 710/20 од 12.11.2020. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Горњем Милановцу, 4Пр бр. 1128/18 од 04.09.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу, I-116Прж. бр. 18572/20 од 22.09.2020. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак за прекршај из члана 330. став 2. у вези члана 330 став 1 тачка 4 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Горњем Милановцу 4Пр. бр. 1128/18 од 04.09.2020. године окривљени АА, оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 330. став 2. у вези са чланом 330. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде а у супротном, одређено је да ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима, посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљеном АА је у смислу члана 330. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због учињеног прекршаја изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у временском трајању од 10 месеци за коју је одређено да ће је по правноснажности пресуде извршити територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова на чијем подручју је седиште овог суда.

Наведеном пресудом окривљеном АА је у смислу члана 330. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречено 16 казnenих поена.

Истом пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени АА је обавезан да у року од 15 дана по правноснажности пресуде уплати паушални износ од 2.500,00 динара под претњом принудног извршења, а поред паушалног износа окривљени је обавезан да у истом року на име трошкова вештачења уплати износ од 8.000,00 динара под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом на основу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима окривљени АА ослобођен је од одговорности да је извршио прекршај из члана 332. став 2. у вези члана 330. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер није доказано да је окривљени учинио прекршај за који је против њега поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу, I-116Прж. бр. 18572/20 од 22.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Прекршајног суда у Горњем Милановцу Пр. бр. 1128/18 од 04.09.2020. године, потврђена.

Против пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу, I-116Прж. бр. 18572/20 од 22.09.2020. године, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 259. став 1, члана 270. и члана 99. Закона о прекршајима у вези члана 455. став 3. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати истом суду на поновну одлуку или да преиначи првостепену и другостепену пресуду у овом прекршајном поступку и да прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обустави, сходно члану 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је разматрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је у другостепеној пресуди учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 259. став 1, члана 270. и 99. Закона о прекршајима у вези члана 455. став 3. Законика о кривичном поступку, јер другостепеном пресудом, којом је одлучено о жалби браниоца окривљеног, није одлучено о жалби коју је изјавио окривљени лично.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА пуномоћјем овластио адвоката Марка Томовића да га заступа у овом прекршајном поступку, као и да је по спроведеном прекршајном поступку, донета првостепена пресуда која је дана 07.09.2020. године уредно уручена браниоцу окривљеног АА.

Из списка предмета произилази да првостепена пресуда у овом прекршајном поступку није достављена окривљеном АА, али да је окривљени сам изјавио жалбу на првостепену пресуду коју је насловио директно за Прекршајни апелациони суд у Београду.

Из списка предмета произилази да другостепени суд о жалби окривљеног АА није одлучивао, већ је својим дописом I-116Прж. бр. 18572/20 од 28.09.2020. године окривљеног АА обавестио да је о жалби његовог браниоца правноснажно одлучено у предмету I-116Прж. бр. 18572/20 на седници већа која је одржана дана 22.09.2020. године, па како је овај прекршајни поступак правноснажно окончан, није могао одлучивати по жалби самог окривљеног која је достављена суду дана 23.09.2020. године, обзиром да првостепена пресуда о кажњавању није достављена окривљеном већ само браниоцу окривљеног АА.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је, да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Одредбом члана 270. Закона о прекршајима прописано је да другостепени прекршајни суд може решавајући по жалби на пресуду или решење, да жалбу одбаци, да жалбу одбије као неосновану и потврди првостепену одлуку или да жалбу усвоји а првостепену одлуку преиначи или укине.

Одредбом члана 99. Закона о прекршајима, прописано је да се на прекршајни поступак сходно примењују одредбе Законика о кривичном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 455. став 3. Законика о кривичном поступку прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује по правилу једном одлуком.

Како је у конкретном случају окривљени АА благовремено поднео жалбу на првостепену пресуду, на шта је имао право сходно члану 259. став 1. Закона о прекршајима, а другостепени суд, који је у смислу члана 99. Закона о прекршајима трбало да поступи у складу са одредбом члана 455. став 3. ЗКП није о тој жалби одлучио једном одлуком, којом је одлучио о жалби браниоца окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда другостепеном пресудом учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима у вези члана 259. став 1, члана 270. и члана 99.

Закона о прекршајима у вези члана 455. став 3. ЗКП, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка другостепену пресуду против које је поднет захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца би требало укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени АА прекршај за који је оглашен одговорним према изреци првостепене пресуде учинио дана 20.10.2018. године, то је истеком дана 20.10.2020. године, наступила асполутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 20.10.2020. године, из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио првостепену и другостепену пресуду у овом прекршајном поступку тако што је прекршајни поступак против окривљеног АА обуставио а на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је донео одлуку да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић